

[Pinholt.]

Hovedet, kender. Han kender maaske København og Frederiksberg Kommuner. Jeg kender mange Kommuner udenfor, og selv om København er en stor Del af Danmark, saa er den jo dog ikke det hele, og dens Forhold kan ikke være bestemmende for alt, hvad der skal være gældende i Landet. Derfor tror jeg, at det Forhold, jeg har nævnt, har været en meget medvirkende Aarsag.

Efter Loven af 4. April 1928 er der i Virkeligheden gjort, om jeg saa maa sige, rent Bord; man har taget alt med. Man har givet Kommunalbestyrelserne Lov til at forlænge den Skattelettelse, de kunde give i Henhold til Loven af 1916 og de Love, der derefter kom op til 1920, lige indtil 1943 og tillige Ret til at give ogsaa det Byggeri, der foregik i den Periode, for hvilken der ingen Lov var om Skattelempelse, nemlig fra 1921 til 1928, Skattelempelse med Hensyn til Boligskat.

Hermed synes jeg i Grunden, man er gaaet meget vidt og har givet meget vide Rammer, og saa synes jeg, at naar Kommunalbestyrelsen ikke benytter denne Bestemmelse, maa det vist alligevel være, fordi det ikke har saa stor Betydning, som man tror. Jeg tror, at det, der i Øjeblikket trykker Boligbyggeriet, er neppe — i alt Fald udenfor København og maaske enkelte store Byer — disse Bygningsbeskatninger, det er snarere Tilvejebringelsen af den Kapital, som skal til for at sætte Byggeriet i Gang. Det er saadan, at i en Landkommune kan der gives indtil 5 000 Kr.s skattefrit Fradrag, og saa bliver der ikke saa forfærdelig meget tilbage at betale Skat af for en almindelig Borgers Bolig.

Med Hensyn til det andet Lovforslag, det af den højtærede Finansminister forelagte, er det jo noget nyt, man her gaar ind paa. Det har, saa vidt mig bekendt, ikke været prøvet før, at ogsaa Staten giver en Nedsættelse i Ejendomsbeskatningen. Jeg maa sige, at en saadan Nedsættelse forekommer mig i alt Fald for meget store Dele af Landet at være ganske urimelig, thi den vil kun ramme Villabyggeriet og det meget store Byggeri, idet der til Staten er et skattefrit Fradrag af 10 000 Kr., og Promillen til Staten er 1,10. For mig ser den derfor i alt Fald ikke ud til at være særlig paatrængende nødvendig.

Jeg kan da ikke se rettere end, at man kunde være godt tjent med de Love, man har, og jeg maa sige, at jeg og mit Parti vil nære meget store Betænkeligheder ved

at gaa til Lovforslagene, saadan som de foreligger. Vi skal dog ikke nægte at gaa i Forhandling om dem, men jeg kan ikke love, at vi kan gaa ind paa de Principper, som her er lagt til Grund, og det forbavser mig i og for sig at se den nuværende Indenrigsminister, som jo har bedyret, hvor nødvendigt det var at værne om Kommunalraadenes Frihed, her ganske rolig tage den Frihed fra dem, som de har i saa vidt Maal nu, og delegere den over til Rigsdagen og Staten.

Vi for vort Vedkommende vil altsaa deltage i Forhandling om Lovforslagene, hvis de kommer i Udvalg, men efter hvad der foreligger, ser jeg ikke, at de er særlig nødvendige.

Koch: Fra vor Side ser vi ikke med saa stor Betænkelighed paa disse Lovforslag som det ærede Medlem Hr. Pinholt. Navnlig ser jeg ikke nogen Ulykke i, at man ved disse Skattelempelser tager Bestemmelsesretten fra Kommunerne, idet man gør Loven obligatorisk for alle Kommuner; det synes jeg absolut er en Fordel, hvis man i det hele taget anser Lovforslagene for at være en Fordel, og at de er det, betragter jeg som givet. De vil selvfølgelig animere til Nybyggeri, som vi i høj Grad trænger til at faa sat i Gang paa forskellig Maade, og jeg tror derfor, at begge Lovforslagene vil være nyttige, selv om de Lettelser, der kan gives ad denne Vej, navnlig for Statsskatten, ikke er saa betydelige, at det direkte kan give Anledning til Byggeri; der er jo mange andre Vanskeligheder, der skal overvindes.

Jeg skal kun gøre en enkelt Bemærkning, nemlig i Anledning af Bestemmelsen om, at Loven skal gælde til 1943. Derom kan man maaske tale nærmere i Udvalget. Man ved jo nemlig ikke, hvordan Forskydningerne indenfor Ejendomsværdierne vil være i Løbet af saa langt et Tidsrum. Det er muligt, at der er Ejendomme, som det vil være rimeligt og naturligt at give Skattelettelse nu, og som ikke behøver at nyde denne Fordel helt op til 1943. En Ejendoms Forhold kan af den ene og den anden Grund forandres paa en saadan Maade, at det vil være urimeligt at lade den være skattefrit i saa lang en Tid.

I Tilslutning til det ærede Medlem Hr. J. Chr. Jensens Udtalelser om de Ejendomme, der er bygget i det sidste Aars Tid, vil jeg gerne sige, at hvis der ved Behandlingen af disse Lovforslag tillige kunde findes Midler til at give de færdige Ejendomme en Haandsrækning, tror jeg, man kunde undgaa